

PTICE – LODĚNICE – 12. ledna 2022

DOPRAVA: autobusem č. 307 od konečné metra B Zličín do Ptice

Pozor – v Pticích jsou dvě autobusové zastávky. Je lepší vystoupit až na té na druhé – „Ptice křižovatka“. Jinak se musí jít asi kilometr, málo zajímavou cestou, přes celou obec.

DÉLKA TRASY: cca 11 km

NÁROČNOST: trasa v celé délce klesá (celkově o 250 výškových metrů) – vede částečně po zpevněné komunikaci, převážně však po lesních pěšinách a cestách, místy podmáčených, možná umrzlých, možná zasněžených (povodí řeky) – doporučuji hůlky! Občerstvení na trase není, v Loděnici ano.

Jméno obce je odvozeno od chorvatského „ptica“ nebo slovinského „ptič“, což oboje znamená pták. I krajina napovídá, že se zde lidé živilí ptáctvím. Jméno Ptice se používá v množném čísle, což má svůj historický důvod. Od roku 1328 měla obec dvě části: Horní Ptice a Dolní Ptice. Po sjednocení tak vznikl název Ptice.

Na vycházku se nás sešlo osmnáct. V obci [Ptice](#) jsme si prohlédli pěkně opravenou kapličku Panny Marie, u nedalekého malebného jezírka jsme udělali tradiční startovní foto a potom jsme již pokračovali po zelené TZ terénními cestami lesem okolo obory Podkozí. Naše trasa postupně klesala (úsek 1,5 km / převýšení 150 m vyžaduje opatrnost při chůzi) do údolí [potoka Loděnice](#), známého též jako Kačák, k turistickému rozcestí Rejnov. Zde jsme odbočili vlevo a pokračovali cca 6,5 km po červené TZ podél potoka až do cíle této naší první zimní vycházky, obce Loděnice.

Obec Loděnice s přibližně dvěma tisíci obyvateli leží v Křivoklátské vrchovině poblíž Berouna. První písemná zmínka o obci pochází ze záznamu o bitvě o český trůn, kterou 23. ledna 1179 svedli v blízkosti obce Soběslav II. a Bedřich.

V polovině 20. století byly v Loděnici, v objektech bývalé přádelny, vybudovány Gramofonové závody. Od roku 1951 se zde vyrábějí vinylové gramofonové desky, byly zde vyrobeny první československé magnetofonové pásky. V roce 1985 zde bylo vydáno LP Porta 1985, které vešlo do historie jako nejrychleji vydaná deska hudebního festivalu Porta. V roce 1988 zde spatřily světlo světa první československé kompaktní disky. Dnes se v Loděnici vyrábí také DVD. Závod se nyní jmenuje GZ Digital Media.

V roce 1966 byl na nádraží v Loděnici natočen jeden z historicky nejúspěšnějších českých filmů – Menzelovy oskarové Ostře sledované vlaky. V roce 2003 se natáčelo na místní faře pokračování série básníků „Jak básníci neztrácejí naději“.

Na Husově náměstí v Loděnici jsme se na závěr našeho výšlapu vyfotili, rozloučili se a rozešli. Někteří využili první autobus do Prahy a někteří si za odměnu dopřáli malé

občerstvení v příjemné restauraci. Autobusovou linkou č. 384 jsme byli za 15 minut na konečné metra B na Zličíně.

Počasí bylo zimní – dopoledne asi -5° C. Sníh, který v předchozích dnech napadl, po následné oblevě roztál a zůstaly jen zamrzlé kaluže a umrzlý, křivolatý povrch blátivých cest. Chůze vyžadovala trochu opatrnosti. Všichni to bez problémů zvládli. Ke konci trasy (okolo poledne) zapracovalo sluníčko a tak jsme si užili i trošku bláta. Plánovanou trasu jsme prošli v pohodě za 3,5 hod.

Honza Šiml

<https://zpravy.aktualne.cz/domaci/nejbohatsi-cech-petr-kellner-zridil-u-sveho-domu-uzavrenou-o/r~886dfb785cfa11e7986b0025900fea04/>

<https://hlidacipes.org/ani-nejbohatsi-cech-si-nemuze-koupit-vsechno-kellner-ma-sousedky-o-nez-nestal/>